

Nro.

74.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 31go Marca 1797.

Gazety.

ANGLIA.

*Dalszy ciąg zamieszania względem wy-
ładowania Francuzów.*

Rozesłana milicya rychło iednak przywróciła spokoyność, pochwytałszy znaczną część zbrodniarzy. Przypadek ten, choć w istocie cale mało znaczący, sprawił atoli powszechne zamieszanie i bankowi krajowemu niebezpiecznemi zagroził wróżby. Skoro się rozeszła wieść o wylądowaniu Francuzów, każdy rzu-

B 4

cał

cał swe dzieło, i biegł zadyfzony do Bankierów, wołając o swe pieniądze. Nikt nie chciał brać od nich papierów, które zaraz dnia 27. traciły w cenie swoiey 50. na 100. Dnia 26. wyszedł roszak gabinetowy z zaleceniem, aby banki Angielski do pewnego czasu wstrzymały się z wypłacaniem gotowych pieniędzy, a osobliwie złota. Te urządzenie większey ieszcze nabawiło niespokoyności lud cały. Wieczorem dnia poprzedzającego, ministrowie zgromadzeni na nadzwyczajną radę gabinetową do P. Pitt, uchwalili bez przykładną te rezolucyę, żeby na całą noc wysłać gońca do *Windsor* i zaprosić Króla niezwłocznie do Londynu. Ten nazajutrz o 12. godzinie przybiegł do Pałacu Królowey (czego nigdy ieszcze nie bywało) i znalazł tam na siebie czekających Ministrów, Direktorów Banku i Jeneralnego Adwokata. Po 3godzinném naradzaniu wydany został nowy roszak, ażeby Banki i skarb póty niewypłacał gotowych pieniędzy, póki Parlament w tey mierze nie obwieści swey uchwały. Dnia 27. Direktorowie Banku wydali obwieszczenie, w którem zapewniali lud o kwitnącem stanie swych in-

interesów, i o bezpieczeństwie papierów Bankowych. Dla utrzymania na dal kredytu i ułatwienia handlu przyrzekli przyjmować wexle, ale za te nie będą płacili, iak tylko papierami swej kompanii. Od niejakiego inż czasu pierwsze domy bankowe nie płacą, w interesach nawet prywatnych, tylko papierami. Na zapytanie kupców tutejszych, czyliby nie mogli mieć tyle gotowych pieniędzy, ile potrzeba na drobne zadwki z papierów, odpowiedzieli Dyrektorowie banku w sprzecznym tonie. Potym ciż kupcy udali się w tym samym przedmiocie do *P. Pitt*, który oświadczył, że nie może im więcej teraz dać gotowych pieniędzy, iak 50,000. *Gwineów*, co przy dzisiejszych okolicznościach jest prawie niczym.

Król przy ważnych i krytycznych okolicznościach dzisiejszych, doniósł Parlamentowi w Poselstwie co następuje: *Jerzy Krol*. Mam sobie za obowiązek donieść Parlamentowi niezwłocznie o prawidłach, iakiem przedsięwziął dla zapobieżenia skutkom mogącym wyniknąć z nadzwyczajnego dopominania się wierzycielów pieniędzy gotowych od Banku.

Gwał-

Gwałtowne okoliczności zdawały się wyciągać koniecznie takich prawideł, jakich się chycono w rozkazie Gabinetowym. Polecając ważny ten przedmiot baczności i rychłej rozwadze izby, spuszczałem się na przezorność i stateczność swego Parlamentu, który nieomieszka pewnie uchwalić takie środki, jakie będą potrzebne do utrzymania kredytu publicznego, i do obrony tego, co jest najdroższem każdemu. — Pod czas, gdy papiery krajowe upadają powszechnie, Amerykańskie nadzwyczaj idą w górę, gdyż każdy sądzi, że tam bezpiecniej jest mieć swe pieniądze. Wielcy bankierowie w *Newcastel* i *Sunderland* przestali już płacić, zamknawszy swe Kantory. Temi dniami fałszywy Alarm w *Portsmouth* rozszerzył pogłoski o zbliżającej się flocie Francuzów ku brzegom naszym. Trwogą powszechna szersząc się z okolicy do okolicy, zaszła w momencie aż do *Londynu*. Zwierzchność kazała natychmiast wypłynąć 10. okrętom liniowym, końcem dotarcia prawdy; ale te nie znalazły i śladu Francuzów. Mieszkańcy nadbrzeżni tak daleko już są zgnękami obawą wyłączenia nieprzyjaciół, że za
oka-

okazaniem się iednego kapru, rzucią z trwogą mąjtki i domy. — Kommissarz wysłany do *Wallis*, końcem opatrzenia Francuzów tam wylądowanych, donosi, że całe te korpus składa się naywięcey z niewolników galerowych, którzy nie mając pończoch ani trzewików, noszą piętna od kaydan na nogach. 509. odesłano napowrót do brzegów Francuskich, a reszta późniey przewieziona będzie. Mówią, że w skale iedney w *X. Wallis* znaleziono 5000. sztuk broni ukrytey.

FRANCYA.

Z *Paryża* dnia 5. *Marca*. Jenerał *Buonaparte* pisze pod 19. Lutego z *Tolentino* donosząc o zawartym pokoju z *Papieżem*. Zarazem przysłał tu 10. chorągwi zdobytych na żołnierzu *Papie skim*. — *Oyciec S.* pisał do niego list dnia 12. Lutego w następujący sposób: „*Pius VI.* *Papież* swemu wielce ukochanemu synowi pozdrowienie i błogosławieństwo *Apostolskie*: Pragnąc usilnie skończyć zatargi z *Rzeczpospolitą Francuską* w dobry sposób, przez odwrócenie
wojsk,

woysk, którym WaćPan dowodził; wysłałamy dwóch Duchownych z pełnomocnictwem naszym doniego, to jest: Kardynała *Mattei*, którego WaćPan znał dobrze i Xiędza *Galeppi*, równie iak i 2. świakich, Xiążęcia *Braschi* naszego synowca i *M. Massimi*. Ci mają moc umawiać się o warunki, które, iak się spodziewamy, będą sprawiedliwe. My przyrzekamy na słowo i wiarę naszą, że je potwierdzemy tak, żeby w każdym czasie były ważne i nienaruszone. Przekonani o życzliwych sentymentach, iakieś WaćPan wynurzył, nie oddalamy się z *Rzymu*, co go przekonać powinno o prawdziwym naszym zaufaniu. Kończemy z zapewnieniem WaćPana o najwyższym naszym szacunku, i dając mu Oycowski i Apostolski błogosławieństwo. Podp: *Pius 6.*

Odpowiedź Jenerała *Buonaparte*. Do jego świątobliwości Papieża *Piusa 6go*. Oycze S. ! Dziękuję Waszey świątobliwości za grzeczne wyrazy, które raczyłeś umieścić w liście do mnie pisanym. Pokóy między Rzeczpospolitą Francuską i W. świątobliwością już jest podpisany. Teraz winszuję sobie, że
się

się mógł przyłożyć do osobistej jego spokojności. Proszę W. świątobliwości, aby raczyła strzec się osób bawiących w *Rzymie*, a podkupowanych od Dworów nieprzyjaznych Francji lub omamionych nienawistnymi namiętnościami, które częstokroć prowadzą Państwa do zguby. Cała *Europa* zna spokojne skłonności i łagodne cnoty W. świątobliwości. Spodziewam się, że Rzeczpospolita Francuska będzie jedną z najrzetelniejszych przyjaciółek *Rzymu*. Wyśylam Adint: mego Marmont, Szefa Bryg: dla wynurzenia W. świątobliwości szacunku i najwyższego uznanowania mego, i proszę wierzyć, że chęcią moją jest dać W. świątobliwości w każdym razie dowody poszanowania i uwielbienia, z którym mam honor byźć jego najniższym służą. Podp: *Buonaparte*.

Pisząc do Direktoryatu Jenerał *Buonparte* wyraża ieszcze, że Kommissya uczonych zebrała wielkie żniwo w *Rawennie, Rimini, Pesaro, Anconie, Lorecie i Perugia*. Nieoszacowane te zdobyczy w krótce przesłane będą do Paryża. Przyłączywszy do tego to, co się z *Rzymu* zabierze, Francya szcycić się

się odtąd będzie mogła wszelkimi osobli-
wościami, które *Europy* ciekawość ścia-
gały przedtym do Włoch. *Turyń* ieszcze
i *Neapol* będzie miał niektóre rzadkie
starożytności.

Jeneral *Buonaparte* zbliżywszy się
do granic Rzeczypospolitey *S. Marina*,
wyśłał Deputowanego do Senatorów,
zapewniając ich o przyjaźni Rzeczypo-
spolitey Francuskiej. Zarazem kazał się
ich zapytć, czyliby sobie nie życzyli
rosprzeźstrzenie granice swey Rzeczypo-
spolitey; ale odpowiedzieli, że podobna
ambicya mogłaby być w czasie ich kra-
iowi szkodliwa.

Do *Orient* zawinął statek z *St. Do-
mingo* z pomyślnemi doniesieniami. W
4. szczególnie *Dystryktach* na tey wyspie
wýwarzońo 12. milionów funtów cu-
kra.

Wiadomość o złapaniu *Puisaye* ie-
szcze się nie potwierdza.
